

navnlig er enig med ham paa det Standpunkt, hvor jeg troer, han var, da han skrev sine Motiver, hvilket Standpunkt efter min Mening er noget forskjelligt fra det, hvorpaa han nu befinder sig, maa jeg dog begynde med at imødegaae de sidste Udtalelser fra den høitærede Indenrigsministers Side. For det Første henviste han angaaende et enkelt Punkt til Finantsministeren, men det er en Selvsølge, at vi ogsaa her maae drøfte denne Sag i Henseende til dens finantzielle Betydning, og at han ogsaa maa vide at imødegaae os, hvor det dreier sig om større finantzielle Dispositioner. For det Andet meente den høitærede Minister, at man ved at forhaste sig, ofte fik flette Contracter. Det er netop et Standpunkt, hvori jeg er enig med ham, men jeg troer, at vi forhaste os mindre ved at vise ham, hvilken Retning vi ville gaae i, end ved strax at bevilge Ministeren de Penge, som han først vil bruge efter den 1ste April 1869. Jeg troer heller ikke, at den høitærede Minister har Ret i, at man ikke vil kunne faae solide Contrahenter til at gjøre Tilbud, selv om der hengaaer nogle Maaned, inden den endelige Beslutning tages, naar de virkelig vide, at det er Alvor med dette Foretagende. Jeg troer ikke, at det dertil er nødvendigt, at den høitærede Indenrigsminister har en Lov i Haanden, der bevilger ham de fornødne Penge. Jeg er i den Henseende enig med det Standpunkt, den høitærede Minister indtog, da han skrev Motiverne, thi da forlangte han ikke Penge, og det har for mig en meget væsentlig Betydning. Den Betragtning, jeg vil gjøre gjældende, er ogsaa finantziel, men jeg er noget uenig med de ærede Medlemmer for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Steen) og Kjøbenhavns Amts 3die Valgkreds (A. Hage), og det er derfor, jeg har begjært Ordet. I den Oversigt, som den ærede Ordfører for Finantsudvalget har forelagt, er fremhævet den Anskuelse, at vi ikke uden Skattepaalæg ville kunne fortsætte vore Jernbanearbejder. Jeg troer, at deri ligger fra hans Side en Antydning af, at vi skulle være betænkelige ved at gaae ind paa dette Forslag. Jeg har i saa Henseende en ganske anden Anskuelse. Jeg mener, at dette Paalæg af en extraordinair Skat, som vi have gjort for nogen Tid siden,

er under den nuværende Udvikling og under den større Udvikling, som vi formodentlig, navnlig ved disse Jernbaneanlæg, gaae imøde, et Paalæg, som vi med Letthed ville være istand til at bære. Det er allsaa paa ingen Maade en Engstelse for denne Skat, der gjør, at jeg ønsker, at man nu kun skal tage forberedende Skridt og ikke noget afgjørende Skridt. Jeg er ganske enig med den Tanke, der ligger i den høitærede Indenrigsministers Færd i disse Jernbaneforhold, at netop i det Nærløb, vi udstaae politiske Lidelser og ere blevne begrænsede i Omfang, maae vi søge at udvilde os stærkt og rask i materiel Henseende. Jeg vil i den Henseende kunne komme til at stemme for en stor Deel af hans Forslag, men vi maae ikke undlade at tage med i Betragtning, hvorledes Status er, og det er ikke alene Hensyn til Evnen til at bære Skatten eller til Statsformuen, vi maa tage i Betragtning, men naar vi ville træffe saadanne Dispositioner, som her er Tale om, maae vi tage Hensyn til, hvorledes Status i Virkeligheden er. Den høitærede Indenrigsminister har henviist os til vort Naboland, som ganske vist har udviklet en Raskhed i sine Jernbaneforetagender, men en Raskhed, som efter min Mening hyppigt er drevet for vidt; thi den er drevet saa vidt, at den er gaaet ud over Statens Credit, Noget, jeg troer, vi skulle tage os meget ivare for. Vi skulle tage os meget ivare for, at ikke vore Papirer skulle blive kastede ud til dem, der ville have dem, til omtrent 92 for 5 pCt. Papirer. Jeg troer netop, at vort Naboland i saa Henseende bør advare os. Jeg vil tillade mig at gjøre, ikke en finantziel, men en finantziel-commercial Betragtning gjældende i den Henseende. Den commercielle Mands Liv medfører ogsaa, at han maa søge at gjøre saamange productive Anlæg, som hans Evne tillader; han skal bygge Skibe og Pakhuse, han skal gaae videre i Alt, hvad der hører til at udvilde en sund og god Bedrift. Men det er ikke nok, at han viser, at disse Foretagender ville bringe ham Indtægt; han maa desuden vise, at hans Formue og Credit ere saa gode, at han uden store Opoffrelser kan bringe disse Forhold tilveie; thi kun i saa Fald gjør han en fornuftig og for-